

ગુજરાત ગાર્ડિયન

• તંત્રી : જીવન બરવાળિયા • મેનેજિંગ તંત્રી : મનોજ મિસ્ત્રી • સંવત ૨૦૬૯ • મહા વદ-૪ • વર્ષ : ૦૧ • અંક : ૨૨૩
 www.gujaratguardian.in E-mail : editor@gujaratguardian.in
 • ગાર્ડિયન હાઉસ, સુમનદેસાઈનીવાડી, ઉદલાદરવાજા, રિંગરોડ, સુરત-૩૯૫૦૦૨ • ફોન : ૪૦૧૦૨૦૩, ૨૬૩૬૬૧૧/૧૨/૧૩. • ફેક્સ : (તંત્રી વિભાગ) ૨૬૩૬૬૧૦ / (જા.ખ. વિભાગ) ૨૬૩૬૬૧૫

સુરતના ડૉ.રૂપેશ ધીવાળાના ૧૩ વર્ષ પહેલા ગુમ થયેલાં માતાનું પરિવાર સાથે પુનઃ સુખદ મિલન

સુરત, તા. ૨૮ | લાંબા થયા, પણ અમને માતાનું સ્વપ્નેય જ્યાલ ન હતો કે અમારી સાહેબ, સાવ સાચું કહું, પ્રારંભે શોધવામાં નિષ્ફળતા સાંપડતા આખરે માતા છવીત છે. આખરે ૧૩ વર્ષ બાદ અમારી માતાનો અમને સુખદ ભેટો થયો ત્યારે અમારા ચારેય ભાઈઓ અને પરિવારજનોની આંખો હર્ષાશ્રુથી ઉભરાઈ ગઈ હતી- આ શબ્દો છે ૧૩ વર્ષ બાદ માતા સાથે મિલન કરનારા પુત્ર ઓર્થોપેડિક સર્જન ડૉ. રૂપેશ ધીવાળાના.



(તસવીર: પ્રદિપ ગોહીલ)

અમે અમારી માતાને શોધવા ભારે અમે અમારી માતાનું મૃત્યુ થઈ ગયું (રોજ) પદ્માબહેન ચંદુભાઈ ધાવાળાની દોડધામ કરી, છેક વીરમગામ સુધી છોવાનું માની લીધું હતું. અમને પરિવારે માતા મૃત્યુ પામ્યાનું માની લીધું હતું: શિક્ષિકા પદ્માબેન ચેન્નાઈ પહોંચી ગયાં હતાં: પરંતુ 'હેલ્પિંગ હેન્ડ' નામની સંસ્થાએ સાચવી લીધાં હતાં

વાત છે ૨૦૦૦ના વર્ષની. તે વખતે (તા. ૧૧/૧૨/૨૦૦૦ના

• અનુસંધાન પાના ૨ પર

સુરતના ડૉ.રૂપેશ ધીવાળાના...

ઉંમર ૫૦ વર્ષની હતી. અને તે શિક્ષિકા તરીકે ફરજ બજાવતા હતા. માનસિક બિમારીના કારણે તે ગુમ થઈ ગયાં હતાં. તે વખતે તેમના પરિવારજનોએ કતારગામ પોલીસ મથકમાં તે ગુમ થયાની જાણ પણ કરી હતી. ૨૦૦૦ના વર્ષમાં ગુમ થયા તે વખતે કામરેજ, સચિન, વીરમગામ સહિતના વિવિધ વિસ્તારોમાંથી ખોટા ફોન ખૂબ આવ્યા હતા. ધીવાળા પરિવાર છેક વીરમગામ સુધી લાંબો યથો હતો. એકાદ-બે વર્ષની સતત અને સખત મહેનતના અંતે પણ માતા પદ્માબહેનની ભાળ ન મળતા આખરે તે મૃત્યુ પામ્યા હશે તેવું તેમના ચાર પુત્રો અને પરિવારજનોએ માની લીધું.

બીજી બાજુ બન્યું એવું કે પદ્માબહેન સુરતથી ગુમ થયા બાદ છેક ચેન્નાઈ પહોંચી ગયા હતા. જ્યાં હેલ્પિંગ હેન્ડ નામની સામાજિક સંસ્થાના સંપર્કમાં પદ્માબહેન આવી ગયાં. ત્યાં પદ્માબહેને ગુજરાતીમાં વાત કરી હતી. પરિણામે આ સંસ્થા મુંબઈના બોરીવલી વિસ્તારમાં કાર્યરત રીહેબિલીટીશન ફાઉન્ડેશન નામની સંસ્થાના સંપર્કમાં છોવાઈ પદ્માબહેનને આ સંસ્થાને સોંપી દીધા. જેથી હવે પદ્માબહેન ચેન્નાઈના બદલે મુંબઈના બોરીવલી વિસ્તારમાં આ સંસ્થામાં રહેવા લાગ્યા હતા. આ સંસ્થામાં વડેદરાના ઉપાસનાબહેન પણ ફરજ બજાવતા હતા. પદ્માબહેન સુરતની લિંબુશેરીનું રટણ કરતા હતા. જેના આધારે ઉપાસનાબહેને સુરતમાં આવી મહિધરપુરા પોલીસનો સંપર્ક કર્યો હતો. પદ્માબહેન

પોતાના પુત્રનું નામ રૂપેશ છોવાનું પણ કહેતા હતા. જેથી મહિધરપુરા પોલીસે મથકના હેડ કોન્સ્ટેબલ જશવંત પટેલ અને તેમની ટીમે લિંબુશેરીમાં રહેતા તમામ રૂપેશભાઈનો સંપર્ક કર્યો હતો. જેમાંથી ડૉ. રૂપેશ ધીવાળાએ પોતાનાં માતા ૧૩ વર્ષ પૂર્વે ગુમ થયા છોવાની વાત કરી હતી. એ સાથે જ ઉપાસનાબહેન પાસે રહેલી પદ્માબહેનની તસવીર બતાવવામાં આવી હતી. ડૉ. રૂપેશ ધીવાળાએ આ પોતાની માતાની જ તસવીર છોવાનું કહ્યું હતું. આ રીતે ૧૩ વર્ષ બાદ ચાર પુત્રોને પોતાની માતાનો મેળાપ થયો હતો.

આ બાબતે ડૉ. રૂપેશ ધીવાળાનો ટેલિફોનિક સંપર્ક કરતા તેમણે કહ્યું હતું કે, "ગુમ થયા ત્યારે ૫૦ વર્ષની વય હતી. વળી, માનસિક હાલત ત્યારે પણ થોડી અસ્વસ્થ હતી. ગુમ થયાના એકાદ બે વર્ષ સુધી અમે તેમને શોધવા ભારે મહેનત કરી હતી. આમ છતાં ભાળ ન મળતા અમે ચારેય ભાઈઓએ માનસિક રીતે નક્કી કરી લીધું હતું કે હવે અમારી માતા મૃત્યુ પામ્યા હશે. આ રીતે માની લીધા બાદ શોધખોળ બંધ કરી દીધી હતી. અમને ચારેય ભાઈઓને કે પરિવારજનોને એવો સ્વપ્નેય જ્યાલ ન હતો કે અમારા માતૃશ્રી આ રીતે જીવતા હશે અને ૧૩ વર્ષ બાદ પુનઃ મિલન થશે. આ રીતે અમારી માતાને અમારા સુધી પહોંચાડવામાં મદદરૂપ બનેલી ચેન્નાઈ અને મુંબઈની અને સંસ્થાના સેવાભાવી સજ્જનો પ્રતિ અમારો પરિવાર આભારની લાગણી વ્યક્ત કરે છે."